

Oncontroleerbaar Onderbanken...

“Vertrouwen is goed, maar controle is beter” Ik weet niet wie deze one-liner heeft uitgevonden, maar hij wordt tegenwoordig te hooi en te gras door - met name - de diverse overheden gebruikt als zij hun bemoeizucht met hun onderdanen willen verklaren.

Zo wordt er naar hartelust gecontroleerd op de snelheid van het verkeer, op fiets –en voertuigverlichting, op het dragen van gordels en helmen, op het kappen van de eigen bomen in de eigen tuin, op het naleven van stookvergunningen, op het hebben van honden, op het naleven van ik weet niet hoeveel voorschriften, op je gedrag achter je eigen voordeur en de laatste tijd zelfs in je slaapkamer (als je sommigen zou moeten gaan geloven.....)

Op zich zijn deze controles goed – niet allen – echter de mate en de verbetering waarmee de overheid de burger belaagt met overbodige en overvloedige maatregelen en voorschriften, doet bij dezelfde onderdaan gedachten ontstaan van burgerlijke ongehoorzaamheid en / of lijdzaam verzet. De burger voelt zich dan ook vaak beperkt in zijn vrijheid en legt bepaalde overheidsbemoeienis uit als ongewenste betutteling. Favoriete voorbeelden daarvan zijn de kapvergunningen, de stookvergunningen, het verschijnsel welstandscommissie, bouw- en sloopvergunningen enfin noem maar op.....

Onlangs heeft de helft van de inwoners van Onderbanken zijn vertrouwen geschonken aan een nieuwe raad, aan een nieuwe vertegenwoordiging van hun dromen, denkbeelden en vrijheid. Alleen dat laatste is niet expliciet uitgesproken en ook is dit begrip in bijna alle verkiezingsprogramma's niet of nauwelijks verwoord.

De meeste programma's hadden het over zorg, belang en leefbaarheid. Wat dat is, kan men op verschillende manieren uitleggen. Het mandaat dat de burger van Onderbanken heeft gegeven aan de nieuwe raad is uiterst dun, omdat bijna de helft van de bevolking het NIET NODIG VOND OM TE GAAN STEMMEN. Je zou kunnen zeggen dat die inwoners dan ook niet moeten mekkeren als hun iets niet aan staat.

Maar dat is wel een beetje kort door de bocht. Op de eerste plaats hebben wij nog, God zij dank, geheime verkiezingen. Dus het is oncontroleerbaar of iemand wel of niet gestemd heeft en je kunt hem of haar dus ook niets verwijten omdat je gewoon niet weet of hij zijn volmacht -vertrouwen roept de raad – wel of niet aan zijn pas gekozen overheid gegeven heeft.

Belangrijker is dat de nieuwe raad – zich bewust van zijn geringe mandaat – niet over gaat in weinig verheffende discussies over hondenpoep, scheve tegels, parkeeronthefingen, welstandsperikelen en andere “belangrijke” zaken. Laten wij eerlijk zijn, als je de uitzendingen van de gemeenteraadsvergaderingen van de laatste jaren al bekijkt, kom je toch gauw tot de conclusie dat het niveau van de beraadslagingen wel een “beetje” aan verhoging toe zou kunnen zijn.

Pierre Lindner